

מוסדות בדסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

שובו בנים

דברות קודש מאת מודינו הרב שליט"א

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה (דברים ז', י"ב)
לשמוע את השמחה!

ומביאה הגמרא (סנהדרין צ"ה), שביקש הקב"ה לעשות את חזקיה מלך יהודה משיח, אבל הוא לא זכה מכיוון שלא אמר שירה. אם אדם רוצה לזכות לניצוץ של משיח, אז אחרי לימוד תורה, ובשמחה של מצווה וכו', הוא צריך לשיר לנגן ולרקוד. כל פעם שהוא רוקד, שר ומנגן, עוד ניצוץ מתעבר בו.

השמחה משפיעה על הסכיבה

הרבי אומר בליקוטי מוהר"ן (תורה ע"ח), אין לך אדם שאין לו ניצוץ של משיח. "ויתן עוז למלכו, וירם קרן משיחו", כשתתן עוז וכח לספירת המלכות, אז -"וירם קרן משיחו" - תגדיל את ניצוץ משיח שבך. תאיר פנים לכל אחד, תשמח, תבוא הביתה בשמחה. כי אם אדם בא הביתה בשמחה, עם חיובים, עם שירים, אז זה ישפיע על האשה שהיא תלך בקדושה ובצניעות. הילדים יראו שהאבא בשמחה, הם לא יתקלקלו. אבל אם הם רואים שהאבא עצוב, אז הילד אומר, מה אני צריך להיות בבית העצוב הזה? יש לי חברים שמחים, רוקדים.. אז הוא מחפש את השמחה בחוץ. לכן לפני שאתה מגיע הביתה, תשב חמש דקות על איזה ספסל ותנוח טיפה, לא להיכנס בהול, עם כל הרעש, עם כל העצבים, תכנס שמח הביתה. אולי אשתך שבורה, וצריך לעודד אותה, אולי נפל הילד וצריך לשמח אותו. הילד רואה שהאבא לא שמח, האמא לא שמחה, הוא לא מוכן לעצבות של אבא ואמא. עכשיו הוא מתחיל את החיים שלו, הוא מחפש שמחה, הוא רוצה שמחה.

לנצח את האויבים

למה לאדם יש כל כך הרבה אויבים, כי הוא לא רוקד, הוא לא שר. אדם למד, התפלל, הוא מלא גאווה. מתי אדם מקבל את הענווה, דווקא בריקוד. לכן אנשים לא אוהבים לרקוד, כי הריקוד זה השפלה. כל עוד שאדם צעיר, אז יש לו מרץ, הוא יכול לרקוד.
מה זה המרץ הזה? כשתינוק נולד ויורד מגן עדן, אז מעוברים בו רבבות מלאכים. לכן הוא הכי הרבה רוקד, קופץ, ושמח. כשהתינוק מחייך, אז כולם מסביבו מחייכים ושמחים, וזה מחמת המלאכים הנ"ל. אבל עכשיו תכריח את עצמך לרקוד ולשמח, ואז יכנסו בך בחזרה כל המלאכים. כי ברגע שמקפצים את הרגלים, מבטלים כל הגזרות והדינים, יש עליך גזרה של חובות, הולכים לקחת לך את הדירה, אין לך שידוך, - תקפיץ את הרגלים, תרקוד ותשמח בכח, תשבור ותמתיק את הדין. וכשאדם רוקד, מפוז ומכרכר, כולם צוחקים עליו. ונמתקים כל הדינים. כי ברגע שמתחילים לצחוק על האדם בארץ. כל המקטרגים צוחקים עליו ולכן לא דנים אותו. ועל ידי זה נעשה המתקת הדינים. ולכן צריך להמשיך לרקוד עד שמישהו יצחק, מישהו יחייך, ועל ידי זה יהיה המתקת הדינים.

אומר רש"י "אם המצוות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, ושמר ה' אלקיך לך את הברית, ישמור לך הבטחתו". ובליקוטי מוהר"ן מבואר בתורה קס"ט, "והיה עקב תשמעון" - והיה - לשון שמחה (מדרש רבה נשא י"ג). עקב תשמעון - שהעקביים ישמעו את השמחה. שמרמז על המצוות התלויות בעקב - ברגלים, שהם ריקודים ושמחה.

מצוות שאדם דש בעקביו

אומר רבי אברהם ב"ר נחמן (בעל "ביאור הליקוטים"), מה שרש"י אומר שכל הקללות וכל הדינים באים על מצוות שאדם דש בעקביו, הכוונה, שאין לך מצוות שאדם דש ומזלזל בהם, כמו מצוות התלויות בעקב - (ברגלים), שזה מצוות הריקודים והשמחה. ולכן בפרשת התוכחה ב"כי תבוא", התורה תולה את כל הקללות "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". (דברים כ"ח-מ"ז). כי באמת כשיש הרבה דינים על האדם, אז הדמים יורדים לרגלים, ואז הרגלים כבדות, מחמת הדמים שנתפשטו לשם. כשהרגלים כבדות, לא רוצות לרקוד, זה מראה על הדינים שאדם שרוי בהם. כי אדם שיש עליו דינים, אז הנשמה שלו מרגישה את הדינים, וזה גורם שכל הדמים יורדים לרגלים, והרגלים נהיות לו כבדות. אדם חושב שזה שהוא לא רוקד, זה הבחירה שלו, אין לי חשק לרקוד, זה לא מכובד לרקוד, ריקוד זה טוב לילדים, זה טוב לבחורים... הסיבה האמיתית לכך שאין לאדם חשק לרקוד, זה רק בגלל שיש עליו דינים קשים, שנלקח לו החשק מהריקוד והשמחה.

ע"י הריקודים ממתיק הדינים שעליו

אומר הרמב"ם (הלכות לולב פרק שמיני הלכה ט"ז) "וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטא. ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כ"ה-ו) "אל תתהדר לפני מלך". וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב' ו-כ"ב) "ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני". ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר (שמואל ב' ו-ט"ז) "המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' " וגו'. אומר הרמב"ם, ומי שמונע עצמו משמחה של מצווה, ראוי להיפרע ממנו. "כל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו" - מי שלא רוצה לרקוד בשמחה של מצווה, הוא פשוט בעל גאווה. מי שלא רוקד ושמח בריקודים, ולא מרגיש את הצורך לרקוד, חושב שהוא אדם חשוב, הוא חוטא, כי הוא לא מכבד את ה'. והוא גם שוטא, כי נותנים לו כזו מרגלית, ויהלום כאלה ריקודים, שהוא יכול להמתיק על ידי הריקודים את כל הדינים והוא לא מנצל את זה.

סיפור לפרשה

"ועצר את השמים ולא יהיה מטר" (דברים י"א י"ז)

יהודי פשוט, ושאל אותו: "אילו כונות כיונת, כשאמרת את הפסוק ועצר את השמים ולא יהיה מטר?" השיב האיש לבעש"ט, ואמר לו: "רבנו, כונתי כונה פשוטה וישרה: בקשתי בכל לבי, ש-ה' יתברך יעזור את השמים ויסחט אותם, כפי שעוצרים וסוחטים ענבים או זיתים, ואז... לא יהיה מטר" - למעלה בשמים, אלא הכל ירד למטה על הארץ...
טפח הבעש"ט על כתפו של אותו יהודי פשוט, וקרא במאור פנים: "אכן כיונת בתפלותך כונות אמיתיות, וראוי להם, לגשמים, שירדו על פני הארץ - בזכות תפלתך הזכה, שנבעה מעמקי הלב..."

מעשה שהיה בשנת בצורת קשה. השמים היו קשים כברזל, ולא הורידו אפילו טיפה אחת של מים. מה עשו ישראל? הכריזו תעניות ציבור, ופנו בתפילות ובתחנונים אל השוכן במרומים, שיריד להם גשמי ברכה ונדבה - אולם לא נענו.
ראה הצדיק רבי ישראל בעל שם טוב (הבעש"ט) בבית מדרשו איש אחד, מפשוטי העם, שהיה קורא פרשיות "שמע" בדקות רבה, וכשהגיע לפסוק - "ועצר את השמים ולא יהיה מטר" - אמר אותו האיש פסוק זה בכונה גדולה ובקול בכי וזעקה. לאחר התפילה, נגש הבעש"ט אל אותו

שו"ת לשולחן שבת

"ולעבדו ככל לכבכם" (דברים י"א ג'). עבודה שהיא בלב, וזו היא תפלה (רש"י)

בטלפון הצבורי, שנועד לצורך שיחות בין בני אדם, ולא למקום תפלה?...
תשובה: כתב המסלול 'שרים' (פ"א ד"ה ו'אם תעמיק): "ואם האדם נדבק בבוראו, ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסייע לעבד בוראו, הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו, כי הנה עליו גדול הוא לבריות כלם, בהיותם משמשי האדם השלם המקדש בקדושתו ותבניתו".
נלמד מהדברים, שפאשר עומד יהודי ומתפלל מנחה, והאפשרות היחידה שלו לעשות זאת היא באמצעות ביתן הטלפון הצבורי, הרי שהמעשה הזה מסיע גם לגויים, וכל העולם כלו. וממילא רשאי האיש להמשיך בתפלתו בביתן הטלפון, אלא שפדאי שלא יאריך הרבה בתפלתו.

לאחר כמה רגעים, נעצר בסמוך לדלת הביתו נכרי שבקש לשוחח בטלפון, והוא נאלץ להמתין שאסים את 'שיחתי' עם הרבנו של עולם. עמדתו נבון ולא ידעתי פיצד לנהג, כי מצד אחד אני נוהג להאריך בתפילתי, ומאידך, הנה עומד וממתין פאן נכרי חסר סבלנות. בשלמא אלו היה העומד בתור יהודי, הייתי מתפלל בשלוח פדרכי, שהרי כל ישראל ערבים זה לזה, אבל פעת, שאין זה יהודי אלא נכרי, שאינו ב'ערבות' כלפינו, שמא אצטרך לסיים מיד, ולתת לו לגשת לטלפון.
במיוחד הציק לי המצפון, פינון שחברת התקשרת לא העמידה את ביתן הטלפון לצורך תפלות לבורא עולם, אלא לשיחות טלפון של העוברים ושבים. ממילא מבקש אני לשאל האם מתר לעבד את הנכרי מההשתמשות

להלן מכתב שנסלח מאת יהודי שמבקש לשאל האם עליו לשוב בתשובה מחמת מעשה שעשה: בעת שהייתי בחוץ לארץ, נקלעתי לרחוב הומה אדם, והבחינתי שהשקיעה קרובה, ועדן לא התפללתי מנחה. נודע לי שבכל האזור לא קים בית פנסת, וחשבתי בלבי, שלתפלל פאן ברחוב, למול עיניהם של הנכרים, זה לא שיען, כי אגאה בעיניהם פחריג ומוזר, ויתכן גם שיעברו פאן אנטישמים והדבר יעורר את זעמם.
עמדתו נבון ואובד עצות, והקלטתי לשאת עיני למרום, ובקשתי מה' יתברך שיעזור לי למצא מקום תפלה. לפתע נופלות עיני על ביתן של טלפון צבורי. נכנסתי אל התא הטלפוני, הרמתי את השופר, ועשיתי עצמי פאלו אני מדבר עם חברי בטלפון, אך למעשה דברתי עם בורא עולם...

(הסיפור מתוך הספר "אחת שאלתי", מאת ש. הגאון ר' יצחק זילברשטיין)

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שע"י המוסדות הקדושים

הבת שלי כבר תקופה ארוכה כשידוכים, ואפשר לומר שהיא מעוכבת שידוך, כחודש האחרון יצא לי לראות את המורד 'סיפורי ישועות' בעלון הנפלא והמיוחד שלכם בפעם הראשונה.
ישר התקשרתי למסור תרומה 'פדיון נפש' למוסדות הקדושים 'שובו בנים נחמת ציון' של מוריני הרב שלישי"א, בתקווה שאולי מכאן תבוא הישועה.
אמרת לעצמי שאם עד היום הולדת שלה ייסגר שידוך בעזרת השם אתקשר מיד לספר את הישועה ולזכות את הרכים.
ועכשיו כרוך השם, בשעה טובה ומצלחת, אני נוגש להתקשר ולפיסם את חסדי ה' שאחרי הפדיון נפש שנתנו למוסדות הקדושים של הרב עברה האידוסין יצאו עד לפני היום הולדת שלה. מזמור לתודה... ותוכו למצוות... (ל.ע. מכשרת ציון)
זקוק לישועה? זיווג? פרינסה? הצלחה? זרע של קיימא רפואה? 'פדיון נפש' המסוגל לכל הישועות
חינו: 037.148.148 שולחן 2 ותיושועו.

הרה"ג רבי יעקב ישראל בהרה"ג חיים פריץ קנייבסקי זצ"ל - הסטייפלר נפטר כ"ג באב תשמ"ח

הגאון הרב יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל המכונה הסטייפלר - נולד ב-ט"ז תמוז ה'תרנ"ט בעיירה טאשאן שבאוקראינה. שמו ניתן לו על שם הצדיק, רבי יעקב ישראל מטשרקס (סבו של האדמו"ר ר' מרדכי רב). כבן 11 שנים התייתם מאביו ואז חזרה איתו למשפחה שהתגוררה בעיירה הורונסטפיל. שנה לאחר מכן עבר לנובחרדוק ולמד בישיבת נובחרדוק. נדע בצעירותו כהעילוי מהורונסטפיל.
בשנת ה'תרע"ה גלה יחד עם בני הישיבה להומל שהייתה בשליטת רוסיה עם בני הישיבה. בניל 20 נלקח ככפיח לצבא הרוסי לשמור על מתקנים צבאיים בסביבות העיר מוסקבה. כשהיה בצבא עשה מאמצים רבים לקיים את מצוות התורה ולא חילל את השבת. האמת הזויה נר חלגיו לאחר השחרור מהצבא נכנס לכלא, מכיוון שעבר על איסור השלטונות ולימד תורה. בשנת ה'תרפ"ב למד בישיבת נובחרדוק שבכאליסטוק.
בין השנים ה'תרפ"ו- ה'תרצ"ד שימש כר"מ בישיבת 'בית יוסף' - נובחרדוק בפנסק. בשנת ה'תרצ"ד עלה לארץ ישראל וקבע את מקום מגוריו בעיר בני ברק. נשא לאישה את אחותו של החוזה אי"ש. התגורר בבני ברק בבית אחד עם החוזה אי"ש. בחורף נהג להתכנסות בשמיכה דקה, כדי שלא יקשה עליו לקום לתפילת שחרית. מכל רחבי העולם ביקשו את עצתו וברכתו.
ישיבה אחת בארץ ישראל ובה כמאתיים תלמידים מצוינים, נקלעה למצב כספי חמור, עד שהגיעו לפת לחם ממש. לא היה אפשר לתת לתלמידים אפילו לחם לאכול והמצב היה בלתי נסבל. גם עבור האברכים שלמדו שם לא היה אפשר לתת תמיכה. כשראו ראשי הישיבה את המצב הקשה, הודיעו לתלמידים כי אינם מסוגלים להחזיק אותם, ולכן עליהם לחפש מקום אחר ללמוד תורה, ושבו זיכלו גם לאכול. אך התלמידים לא רצו לעזוב והמשיכו ללמוד, הם השינו מפה ומשם קצת מזון וישבו ללמוד, וכך גם האברכים נשארו ללמוד והשליכו על ה'הבם. יהודי אחד נישג לטטיפלה, סיפר לו דברים כהוויתם, וביקש ממנו אולי יוכל לייצג להם מה לעשות.
הסטייפלר מיד קם, נישג לחודי השני, הוציא משם כמה אלפי דולרים ומסר אותם לידי האיש, ואמר לו את הדברים הבאים: "אני שומר את הכסף הזה למעלה מעשר שנים כדי לעזור בנישואי נכרי. אבל הצורך הזה גדול יותר". תיסע לישיבה ותחלק את כל הכסף לאברכים הלומדים שם, ואח"כ תראג שיביאו לישיבה קצת אוכל. תקים יעד' שיתפלל באיסוף וחלוקת הכספים, עד שראשי הישיבה יתאוששו ויחזרו למסלול". הצדיק הוסיף ברכה תמה מעומק ליבו ואף כתב המלצה עברום. האיש קיים את שליחותו, ואכן תוך תקופה קצרה חזרה הישיבה לפרוח ולשגשג כס"ד.
מספריו: קהלות יעקב - סדרת ספרים על כל הש"ס, ברכת פריץ - על התורה, חיי עולם - אמונה, מוסר ומידות, קריינא דאגרתא - שלושה ספרים של אגדות שלוקטו על ידי תלמידיו בנושאים שונים ועשירי בתבונה. נפטר בליל שבת, כ"ג מנחם אב ה'תשמ"ח. חי כ-86 שנים.

להעברת שמות:
037.148.148
שלוחה 2

תפילת יום 40

בכותל המערבי

ע"י אברכי כולל העיר העתיקה

כל מקום שהוא קרוב וסמוך להר הבית, שבו רואים את קרקע המקדש ובית קודש הקדושים הוא מעולה ומקודש יותר

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מדינת ישראל

קייטנת מרבה תורה מרבה חיים

קייטנה עשירה בת"ת נחמת ציון

הנהלת המוסדות יצאה השנה שוב בבשורה להורים ולילדיהם בפתיחת מסגרת מיוחדת לימים אלו עבור תלמידי תלמוד תורה נחמת ציון.

הקייטנה נקראת 'קייטנת מרבה תורה מרבה חיים' וכשמה כן היא, אשר היא מביאה בכנפיה לימוד פנימי אשר אין חיים בלא תורה, ואף בימים אלו לצד פעילויות שונות ומגוונות 'מתורתך לא נטית', גם בימי חופשה אנחנו מקפידים על לימוד תורתנו הק' ותפילות וזמנים כסדרן.

נדבך חשוב נוסף השנה להקל על ההורים להרבות תורה ולהרבות חיים כאשר מסגרת הקייטנה מתקיימת עד לשעות אחר הצהריים והתלמידים נהנים מארוחת צהריים עשירה.

הקייטנה מנהלת ביד אומן ע"י הר"ר נחמן אלי וצוות מובחר מהת"ת בפיקוח ההנהלה והמפקחים אשר משקיעים כל מרצם להפיק את מירב התועלת בימים אלו להחזיר לילדים דרך ארץ וירא"ש מתוך משוב אויר נעים במסגרת קלילה וחוייתית.

ישיבת בין הזמנים

קול התורה מהדהד מבחורי אנ"ש גם בימי בין הזמנים

שבתי בבית ה' כל ימי חיי. בחורי אנ"ש תלמידי מוסדות הקהילה הק' נחמת ציון 'ברסלב', לא מרפים לרגע מהיכל ה' ולא נחים ולא מפסיקים את קול התורה העולה מליבם הטהור כפי אשר מחונכים במשך השנה מחכמי ורבני הישיבה שיחיו כי אין לעולם הפסקה מהתורה הק' ובהם נהגה יומם ולילה. כמה נאה וכמה יאה ומרנן לב לראות את היכל כולל הוראה עמוס בבחורי ישיבות השוקדים על תלמודם בסדרי לימוד מיוחדים שנקבעו לישיבת בין הזמנים.

זה מכבר זכתה חבורת בני הנעורים דקהילתנו הק' מאז הקימו את ישיבת בין הזמנים שמורגשת התעלות רוחנית מיוחדת על התלמידים הבוחרים לנצל את זמנם 'הפנוי' להוספת שעות לימוד בתורתה"ק.

וכאמור קול התורה מהדהד בעיצומו בימים אלו כשהחום לוחט בחוץ, בפנים יוקדת אש להבת שלהבת, - אש התורה וכפי אשר אמר רבינו הק' מיין פייעריל וועט ברענען ביז משיח וועט קומען - האש שלי תוקד עד ביאת המשיח.

מדי פעם נמסרים שיחות מעניינות ושיעורים מרתקים בנושאים שונים ומגוונים בפרד"ס התורה, מפי רבני ומשפיעי הקהילה אשר טורחים לבוא ולחזק את התלמידים שיחיו במשנת רבותינו הק' ולאור הדרכתו של מורינו הרב שליט"א. יצוין שראשי החבורה השקיעו משאבים רבים למען הצלחת הישיבת בין הזמנים בכיבוד קל העומד לרווחת תלמידי החכמים היושבים באהלה של תורה וכן במלגות מכובדות אשר יקבלו התלמידים לפי נוכחותם בסדרים כדברון וזירוז לבוא בזמנים ואין מזרזין אלא למזרזין.

בסיום ימי בין הזמנים יצאו בע"ה הבחורים לנסיעה גדושה באטרקציות שונות ותוכניות מגוונות.

כמו"כ בהנהלת המוסדות לקחו חלק בעול והצלחת ישיבת בין הזמנים וציינו לשבח את פורום חצרות הקודש שע"י אגודת ישראל בירושלים אשר נענו לעזור למען מטרה נעלית זו, ומפרסמין עושי מצוה הרב יוסף דייטש מראשי אגודת ישראל בירושלים ואיתו עמו הרב משה המר שהשתדלו רבות לכך.

